

[Forsvarsministeren]

vil være taget, der er ikke bare til de militære styrkers sikkerhed, men til alle FN-medarbejdernes sikkerhed.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at der har været tanker fremme om ensidigt at evakuere danske styrker, og til det kan jeg roligt sige, at det ikke indgår i vores planer. For det første har vi jo stillet disse styrker under FN-kommando, og det vil sige, at det er en FN-beslutning. Men for det andet vil jeg understrege, at en sådan ensidig evakuering jo ville kompromittere de øvrige FN-styrkers sikkerhed. Hvis man trækker en del af FN-styrkerne ud i et givet område, vil det betyde, at de styrker, der er i naboområdet, pludselig vil være i en mere udsat situation.

Endnu mere afgørende er det selvfølgelig, at vi i Bosnien-Hercegovina stiller hovedkvarteretskompagniet, og derfor vil en evakuering skabe en overordentlig risikabel situation for de andre. Bl.a. har det danske hovedkvarteretskompagni jo hele radiokommunikationen med enhederne, og en evakuering ville derfor simpelt hen betyde, at man umuliggjorde situationen for de andre FN-enheder i Bosnien.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at den danske deltagelse i den kommende fællesnordiske styrke er blevet skræddersyet med henblik på at give personalet den bedst mulige beskyttelse. En kampvognsenhed som den, vi sender derned, er generelt karakteriseret ved gode observationsmidler, høj beskyttelsesgrad og mobilitet. En kampvogn kan indsættes hele døgnet rundt og i al slags vejr. Observationsopgaver kan med stor fordel løses af kampvognsbesætninger fra kampvognen – de behøver ikke at stige ud af den, da der er installeret infrarødt materiel på kampvognen, således at man kan se i mørke. Det er en klar forbedring af sikkerheden i forhold til en pansret mandskabsvogn, hvor man i givet fald skal stige ud og ikke kan observere ret langt i mørke.

Det gælder yderligere, at kampvogne af den type, vi har, nemlig Leopard A5, yder beskyttelsen en passiv beskyttelse i form af bedre pansring mod alle former for våbenvirkning med undtagelse af visse typer af kampvognsammunition og de fleste typer panserværnsvåben. Men kampvognens pansring og konstruktion vil muliggøre en fortsat opgaveløsning for dennes besætning, også i tilfælde af at man bliver beskudt.

Det betyder, at sikkerheden for vores styrke i Tuzla bliver langt større, end hvis vi havde sendt den derned i pansrede mandskabsvogne.

På et ekstraordinært nordisk forsvarsministermøde fredag den 6. august havde jeg lejlighed til at drøfte muligheden for det fællesnordiske bidrag med mine nordiske kolleger. Vi diskuterede herunder, hvorledes styrken hensigtsmæssigt burde sammensættes, når man tænkte på den vanskelige opgave. Fra svensk side pegede man bl.a. på det ønskelige i, at Danmark om muligt kunne stille kampvogne. Og man har fra svensk side efterfølgende taget dette op med FN's undergeneralsekretær for fredsbevarende operationer, Koffi Annan.

Denne har under drøftelser med den svenske udenrigs- og forsvarsminister accepteret indsættelsen af danske kampvogne, hvilket er blevet meddelt den danske delegation ved FN-missionen i New York.

Endelig vil den nye danske styrke, som det også har været berørt under debatten, komme til at omfatte et hold til koordination af luftstøtteoperationer. Hermed åbnes der efter min mening mulighed for en ekstra beskyttelse og støtte, nemlig den støtte, som indsættelse af fly kan muliggøre, hvis den værst tænkelige situation skulle opstå.

Jeg bemærkede under debatten, at fru Annette Just ikke brød sig meget om fællesnordiske enheder – jeg ved ikke, om det afspejler fru Annette Justs forhold til nordisk samarbejde i øvrigt – men jeg vil gerne sige, at jeg faktisk mener, at vi allerede med Den Nordiske Bataljon, som vi har i Makedonien, og som jo siden er blevet forstærket med 300 amerikanske soldater, faktisk har et godt eksempel på, hvor godt fællesnordisk samarbejde kan fungere, også selv om der er lande med, som ikke er NATO-lande. Nu er de jo yderligere blevet stillet over for den udfordring at skulle fungere sammen med amerikanske styrker, hvilket fru Annette Just formodentlig har noteret sig.

Jeg mener i øvrigt, at netop styrken i Makedonien er enestående på den måde, at det er det første eksempel på en præventiv deployering, hvor man udstationerer styrker, inden en konflikt bryder ud i eller spreder sig til et område.

Fru Annette Just rejste også det lille spørgsmål, om vi nu skulle til at køre i – ja, det lød nærmest, som om det var tidligere Warszawa-